

Dosar nr. 2008

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIE Nr. 148

Şedință publică de la 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

.....

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea recursului declarat de reclamanta S.C. S.R.L., cu sediul în Brăila, str. Aleea Științei, nr.5, bloc 4, ap.20 împotriva sentinței civile nr.617/FCA/2009 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 2008.

Dezbaterile au avut loc în ședință publică din data de 21 ianuarie 2010 care au fost consemnate în încheierea din aceeași zi, când instanța având nevoie de timp pentru deliberare amână pronunțarea cauzei la data de 2010.

C U R T E A

A supra recursului în contencios de față;

Examinând actele și lucrările dosarului, concluziile orale ale părților, constată:

Prin cererea înregistrată sub nr. /2008 la Tribunalul Brăila, S.C. S.R.L. Brăila a solicitat anularea Deciziei nr. 2008 și a actelor subsecvente care au stat la baza emiterii acesteia, respectiv Decizia nr. , Raportul de inspecție fiscală nr. 2008 și Dispoziția nr. 2008, emise de D.G.F.P.Brăila.

Tribunalul Brăila prin sentința nr.617/FCA/22 iulie 2009 a respins contestația, reținând în motivare că din actele dosarului rezultă că în anul 2007 și primul trimestru al anului 2008 contestatoarea a efectuat achiziții intracomunitare de autoturisme second hand, situație în care furnizorul de bunuri a realizat o livrare în regim normal de taxă, iar cumpărătorul bunurilor a realizat o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă în statul membru în care a avut loc achiziția. Prin urmare cumpărătorul era obligat la plata taxei aferente achiziției. Contestatoarei nu îi sunt aplicabile prevederile art. 152² alin. 2 lit. b din Codul fiscal aşa cum a susținut aceasta și cum de altfel în mod eronat a precizat și expertul prin raportul de expertiză întocmit deoarece livrarea în regim special de taxă, de bunuri second hand, de o persoană impozabilă din comunitate nu este o operațiune scutită de taxă conform prevederilor art. 141 alin. 2 lit. g din Codul fiscal. Pentru ca să fi putut beneficia de aceste prevederi contestatoarea ar fi trebuit să achiziționeze

autoturismele second hand în regim de scutire de taxă pentru ca la revânzarea acestora pe piața internă să beneficieze de același regim.

Referitor la suma de lei neacceptată la deducere de organele de inspecție fiscală reprezentând TVA deductibilă, din actele depuse la dosar, instanța a reținut că prestarile de servicii facturate de S.C. S.R.L. în baza contractului încheiat la 01.11.2007 nu pot fi considerate lucrări de modernizare a spațiului comercial al societății cum în mod eronat a interpretat expertul prin raportul de expertiză. Aceasta întrucât contractul încheiat între părți nu face nici o referire concretă la serviciile efectiv prestate.

În ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA neacceptată la deducere referentă achiziționarii unor bunuri de natură obiectelor de inventar despre care reclamanta a susținut că sunt amplasate la sediul social al său și contribuie în mod indirect la desfășurarea activității și obținerii de profit instanța a înlaturat aceste firme sustinute în mod eronat și de concluziile raportului de expertiză, având în vedere obiectul de activitate al societății, achiziționarea bunurilor de natură obiectelor de inventar respectiv mobilier bucătărie, șemineu și hotă este nejustificată întrucât acestea nu contribuie în mod direct la desfășurarea activității societății.

Împotriva sentinței a declarat recurs S.C. S.R.L. Brăila, criticând-o pentru nelegalitate în sensul aplicării greșite a legii, în conformitate cu art.304 pct.9 Cod proc.civilă.

În referire la aplicarea art.152/2 alin.2 lit.b – Cod fiscal în cazul achizițiilor de bunuri second hand, în cauză s-a dovedit că achiziționarea mijloacelor de transport a realizat cu respectarea regimului special pentru aceste bunuri iar la revânzarea lor fost respectat același regim, nefiind evidențiată în nici o fază existența taxei pe loare adăugată.

Facturile de achiziție – cu formulare tipizate – conține rubrica T.V.A., dar, nu prinde în prețul vânzării bunului și această taxă, ci doar mențiunea „livrare intracomunitară scutită”, iar recurenta a menținut aceeași modalitate de formare a prețului la momentul vânzării, a acestor bunuri, cu mențiunile pe factură „T.V.A. plusă și nedeductibilă”.

În acest sens, urmau a fi avute în vedere și dispozițiile H.G.nr.44/2004 de obicei de aplicare a Legii nr.571/2009 care la pct.9 precizează că achiziția intracomunitară este echivalentul livrării intracomunitare de bunuri, ceea ce în punct de vedere practic se traduce prin aceea că în situația când furnizorul intracomunitar efectuează o livrare scutită de T.V.A., în țară la noi se efectuează o achiziție intracomunitară scutită.

Recurrenta a mai invocat în acest sens și îndrumarul transmis de M.F.P.- VIES în iunie 2008.

Sub un alt motiv de recurs, hotărârea instanței este criticată și pentru statarea nedeductibilității sumei de lei, reprezentând T.V.A. aferentă prestațiilor facturate de S.C. S.R.L.

91

Contractul încheiat de recurrentă cu societatea respectivă pe data de 2007, conține în fapt existența unei obligații caracteristice contractului de comision, conform art.2.1 din contract.

Recurenta nu a făcut lucrări de modernizare a spațiului din Brăila, împrejurare reținută de instanță de altfel, încât soluția refuzării deductibilității sumei de leiu reprezentând T.V.A. aferent prestațiilor achitate în baza contractului dintre cele două societăți este vădit nelegală.

Recursul s-a declarat în termen legal și a fost legal timbrat.

Recursul este fondat.

Recurenta are ca obiect de activitate și comerțul cu autovehicule second-hand, situație în care a achiziționat din Germania mașini cu preț de euro.

În sensul acesta au devenit incidente disp.art.129 alin.9 lit.d care precizează că achizițiile intracomunitare de bunuri sunt operațiuni scutite de taxă conform art.142 alin.1 lit.a Cod fiscal, care prevede că importul și achiziția intracomunitară de bunuri este scutită de taxă pentru orice livrare în România fiind în orice situație scutită de taxă în interiorul țării.

Astfel cum s-a reținut facturile furnizorilor conține și rubrica T.V.A. dar, în prețul vânzării bunului nu a fost inclusă și această taxă, făcându-se menținerea doar „livrare intracomunitară scutită”.

Conform textului citat recurrenta a menținut aceeași modalitate de formare a prețului, respectiv cel de la momentul achiziționării, situație în care, urmău a fi reținute și dispozi.art.152 pct.2 lit.b, care prevăd „o persoană impozabilă în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de T.V.A., deoarece bunurile livrate au fost afectate unei activități scutite de T.V.A. în baza prevederilor art.141 Cod fiscal”.

În cauză ceea ce urma a fi impozitat conform art.152 pct.2 lit.d Cod fiscal, era diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare și prețul de cumpărare, respectiv marja profitului, împrejurare în care T.V.A.-ul se aplică de societate pentru marja profitului realizat în definiția dată de Codul fiscal în art.152 /2 alin.1 lit.”g”.

Curtea își însușește punctul de vedere exprimat de expertul contabil desemnat în cauză, în sensul că S.C. S.R.L. Brăila trebuia să aplice taxa pe valoare adăugată asupra marjei de profit, încearcă în condițiile livrărilor intracomunitare de bunuri supuse regimului special de scutire privind bunurile second-hand, conform art.152/2 Cod fiscal, nu se poate aplica și recuperă T.V.A., ulterior facturărilor și încasărilor contravalorii facturilor, asupra întregului preț de vânzare a autoturismelor second-hand vândute clienților în scopul colectării acestuia.

Așa fiind suma datorată de societate cu titlu de T.V.A. asupra marjei profitului este de lei, conform aceleiasi expertize, și suma de lei accesorii aferente T.V.A. de plată calculate asupra marjei profitului, pentru perioada 1 ianuarie 2007 – 2008.

În ce privește baza de impunere a impozitului pe profit și impozitul pe profit suplimentar se precizează că nu au fost calculate corect de organele de control fiscal,

întrucât nu a fost înregistrată factura fiscală nr. 2007 emisă de furnizorul intracomunitar din Germania, deși s-a revândut și s-a înregistrat venitul iar cheltuiala deductibilă pentru marfa vândută nu a fost luată în calcul.

În aceste condiții, expertul a constatat că prețul de achiziție al mașinii a fost de lei, sumă ce este deductibilă fiscal la impozitul pe profit din luna decembrie 2007, iar impozitul pe profit este de lei, cu precizarea că această sumă diminuează impozitul pe profit în sumă de lei stabilit suplimentar de organele de control.

În consecință, recurrenta datorează suma de lei cu titlu de impozit pe profit suplimentar și suma de lei cu titlu de accesori la impozitul pe profit suplimentar pentru perioada 2005-2008.

Curtea reține în referire la cel de-al doilea motiv de recurs că instanța de fond a apreciat corect că suma de lei nu putea fi acceptată la deducere, reprezentând T.V.A., întrucât prestările de servicii facturate de S.C.

S.R.L. în baza contractului încheiat la 2007, nu pot fi considerate ca lucrări de modernizare a spațiului comercial deținut de recurrentă, în contract nefăcându-se referire la acestea.

Față de cele expuse, Curtea văzând și art.312 Cod proc.civilă, va admite recursul, va modifica în parte sentința civilă nr.617/FCA/ 2009 a Tribunalului Brăila și în rejudicare va admite în parte contestația.

Se va anula în parte Decizia nr.191, 2008 emisă de D.G.F.P.Brăila, Decizia nr. 2008 a D.G.F.P.Brăila, Raportul de inspecție fiscală nr. 2008 și Dispoziția nr. 126384/2.07.2008, fiind menținută obligația de plată pentru suma totală de lei reprezentând T.V.A. suplimentar asupra marjei de profit cu accesoriile aferente () și impozit pe profit suplimentar și accesori ().

Vor fi menținute celealte dispoziții ale sentinței.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

ADMITE ca fondat recursul declarat de reclamanta S.C. S.R.L., cu sediul în Brăila, str. , nr. , bloc , ap. împotriva sentinței civile nr.617/FCA/ 2009 pronunțată de Tribunalul Brăila în dosarul nr. 2008 și în consecință;

Modifică în parte sentința civilă nr.617/FCA/ 2009 a Tribunalului Brăila și în rejudicare admite în parte contestația formulată de S.C. S.R.L. Brăila.

Anulează în parte Decizia nr.191, 2008 a D.G.F.P.Brăila, Decizia nr. 2008 a D.G.F.P.Brăila, raportul de inspecție fiscală

nr. 1 2008 și Dispoziția nr. 2008 și menține obligația de plată pentru suma de 1 lei – reprezentând T.V.A. și impozit aferent.

Vor fi menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședința publică de la 28 Ianuarie 2010.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. .2010
Tehno .2010
Ex..
Fond: